

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis
Imperialis Aviae**

Mallinckrodt, Bernhard von

Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Carolomanvs Rex.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

zones, Eppones, Rothones, Nizones, Ranones, VVulpones siue VVulfones, passim apud antiquos Scriptores reperias: qui cum Bernardis, Sunderoldis, Benedictis, Godfridis, Henricis, Meinhardis, Gundobaldis siue Gundakarijs, Arnoldis, Iohann. Burchardis, Ludouicis, siue Luitprandis, Eberhardis, Rothardis, Nithardis, Reginoldis, VVolfgangis ijdem sunt. Gezonis eodem nomine, Othonis I tempore, Tortensis Episcopus fuit, qui subscriptis cum alijs multis literas eius, quibus Apostolicæ Sedi regalia confirmat, tom. 3. Concil. part. 2 pag. 151. Sed ad propositum post diuagationem me recipio.

CAROLOMANVS REX.

Apter Ludouici filiorum, de quibus hic extra Cæsarum numerum agimus, Carolomanus fuit, (de tertio enim Carolo, qui imperauit, inter Carolinæ stirpis Cæsares iam dictum est) Boiorum Rex, Arnulphi Imp. pârens; sub quo Baldonem inuenio in literis, Octinganæ veteri Capellæ, *Baldo Fri-*
præcipuæ à tot iam seculis hodie que venerationis, & religiosarum peregrina-*sing Epis-*
tionum, miraculorumque frequentia nominatissimæ, concessis, apud Ge-*copus.*
vvold. in addit. ad Metrop. Hundij, tom. 3, pag. 61. Illarum subscriptio sic habet:
Mandalvvinus Notarius ad vicem Baldonis Cancellarij re-
cognoui. Datæ VI. Kal. Mart. an. Christo propitio, primo re-
gni Domini Carolomani, Serenissimi Regis Boiorum, &c.
an. Chr. 876. Videndum an non Baldo hic sit eius temporis Frisingensis
Episcopus; quem suprà in Carolo Crassò VValthonem siue VValdonem vocari *Theodmarus* vidimus: qua de re satis liquere crediderim. Præter hunc *rus Salis-*
se offert, Salisburgensis Præful, (septimus ab Arnone, primo Iuvaviensi Ar-*burgensis*
chi-Episcopo, fratre B. Alcuini Abbatis, Caroli Magni præceptoris, à quo A-*Archis-*
quila nominatur) * qui quem sub Arnulpho, & filio eius Ludouico, gessit * *vid. Epist.*
Archi-Cancellariatum, iam antea sub hoc eorum Auo Patreque Caroloma-*Alcuini*
no obiuerat. Testis eius rei idem Gevoldus, in prædictis additionibus, ybi literæ 66, 78, &
Carolomani hoc modo subscriptæ leguntur: *Mandalvvinus Notarius* ¹⁰⁴
ad vicem Theodmari recognoui. Datæ V. Id. Sept. anno
Christ. propit. tertio regni Domini Carolomani Regis in Bo-
iariâ, & primo in Italiâ, DCCCLX XVIII. Apud eundem Gevvol-
dum etiam sequens recognitio extat: quam ideo addo, ne quis de Archi-Ca-
pellanatu eius etiam sub Carolomano obito, dubitare possit: *Baldo Can-*
D *cellarius ad vicem Diotmari recog. an. primo regni Carolo-*
mani,

mani. Nec enim Cancellarius alicuius nomine & vice, præterquam vnius Archi-Cancellarij sive Archi-Capellani, recognitionem facere potuit.

CONRADVS I.

ATque hactenus de Carolingis. sequuntur reliqui Germanici Reges, Cæsaresque, qui sine controvërsia, & contradicente nullo, pro Teutonicis reputantur. Illorum primi sunt Conradus, & Henricus Auceps; quos Papali benedictione & coronâ caruisse constat Hi quibus Epistolarum Magistris, Iuris Tutoribus, & Consiliorum Præsidibus vñ fuerint, neandum fortè satis sufficienter subodorari potui: eò quòd rariora videantur illorum Diplomata superesse. nisi tamen hinc inde in Archiuorum abditis etiam nunc delitescant, vtinam cum eiusdem generis quām plurimis alijs, quibus hactenus publicum vel negligentia, vel inuidia denegat, lucem aliquando visura! Conradi Diploma extat apud Kleinsorgium in Chron. Eccles. VVestphalia; quo an. 913, regni secundo, confirmat Corbeiensium Priuilegia: verū id à Notario aliquo vel Cancellario recognitum non est. Apud Gevvoldum *de septem-viratu*, pag. 91, num. 24, sequentem legimus subscriptionem: **VVodelfridus Cancellarius ad vicem Pelegrini Archi-Capellani recogn.** an. 912. an. Regis Conradi primo. De Pelegrino, sub Ludouico huius Conradi prædecessore, dictum est: **VVodelfridum**, adhuc quæro.

Pelegrinus
Archi-E-
piscopus
Salisbur-
gensis.
**VVodelfri-
dus.**

HENRICVS AVCEPS.

Sequitur iam Henricus Auceps, Saxonorum Cæsarum primus: cuius litteras edidit inter Othonis filij Diplomata (excusa sunt cum Widekindo Saxone & Rosvithâ) Henricus Meibomius Leingoviensis, quondam Professor Historicus Helmstadianus, pag. 116; quibus Recognitor defit. Idem hic Cæsar, (cur enim fraudem meritis titulis optimum Principem, quos nec ipsamet Canonica Iura illi denegant?) postquam Lotharingiæ regnum è manibus Gallorum liberasset, aliud Diploma emisit, quod extat apud Miræū, in Cod. donat. c. 50. & Not. Eccl. c. 153, ita subnotatum: **Hilduinus Notarius, vice Rotgeri Archi-Episcopi recognoui.** Iste Rotgerus, Treuirorum 68 in ordine Antistes fuit, vir doctus & prudens. Scripsit librum Decretorum, ac Henrico Aucipi contra Normannos bellum gerenti auxilio fuit. Sed sit an. 22. obiit an. Chr. 934. Gevvoldus etiam pag. 91. num. 25, sequentem suppeditat

Rotgerus
Archi-E-
piscopus
Treueren-
sis.